Lietas Nr. C28445412
Lietas arhīva Nr. C-0813-14/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 19.februārī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesnese M.Miltiņa,

ar tiesas sēžu sekretāri /pers.S/,

2014.gada 19.februārī Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu akciju sabiedrības /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Tiesa tiesas sēdē

k o n s t a t ē j a :

2012.gada 5.oktobrī akciju sabiedrības (turpmāk - AS) /Nosaukums A/ (turpmāk arī - prasītājs) cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk arī - atbildētāja) par naudas piedziņu.

Ar 2012.gada 8.oktobra lēmumu prasības pieteikums pieņemts, ierosināta civillieta.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2005.gada 8.decembrī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts līgums Nr.VK10000505 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu, saskaņā ar kuru atbildētājai tika piešķirts atļautais kredīts Ls 300,00 apmērā ar ikmēneša procentu likmi 1,79%.

Atbilstoši līguma 1.9.un 1.10.punktam, atbildētājai katra norēķinu cikla laikā bija jānorēķinās ar prasītāju, t.i., jāsamaksā ikmēneša maksājumi. Saskaņā ar līguma 1.22. punktu tarifi ir spēkā esošs prasītāja pakalpojumu cenrādis. Tarifos tiek norādīti procentu un līgumsodu apmēri. Tarifi, to grozījumi un papildinājumi ir līguma neatņemama sastāvdaļa.

Saskaņā ar līguma 5.10.punktu, par neatļautā kredīta izmantošanu atbildētāja maksā līgumsodu par pārtēriņu saskaņā ar līguma tarifiem (0,167 % par pārtēriņu dienā no neatļautā kredīta apjoma). Līgumsodi par pārtēriņu tiek aprēķināti no dienas, kad prasītājs saņem informāciju par darījuma, kura rezultātā pieļauts atļautā kredīta pārtēriņš, veikšanu līdz tā dzēšanas dienai.

Saskaņā ar līguma 5.11.punktu, ja atbildētāja līdz maksājuma datumam nav samaksājusi ikmēneša maksājumu, atbildētājai jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar līguma tarifiem (0,25% dienā). Saskaņā ar līguma noteikumiem, atbildētājai bija jāveic maksājumi līdz katra mēneša 10.datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret prasītāju.

Atbildētāja nepildīja ar līgumu uzņemtās saistības, jo neveica maksājumus atbilstoši līguma apmaksas noteikumiem. Pēdējais maksājums ir saņemts 2010.gada 19.februārī Ls 32,00 apmērā.

Prasītājs 2012.gada 30.maijā izbeidza līgumu vienpusējā kārtībā un slēdza atbildētājai kredītu atbilstoši līguma 5.8.punkta noteikumiem.

Lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam, no līguma izrietošās un neizpildītās maksājuma saistības - atļautā kredīta parādu Ls 300,00, neatļautā kredīta parādu Ls 20,88, procentus Ls 154,17 un līgumsodu Ls 320,88, kopā Ls 795,93; noteikt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nepiedzītās pamatsummas, kā arī piedzīt visus tiesāšanās izdevumus.

2012.gada 27.novembrī tiesā saņemti **atbildētājas paskaidrojumi**, kuros prasību atzīst daļēji – galveno parādu Ls 300 apmērā un līgumsodu maksimāli Ls 50 apmērā (lietas lapa 38-39). Paskaidroja, ka kopš 2010.gada 15.februāra ir bezdarbniece, slimības dēļ nevarēja atrast darbu. 2012.gada 3.septembrī tika operācija.

Prasītāja pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. 2014.gada 17.februārī tiesā saņemts iesniegums ar lūgumu izskatīt prasību bez prasītāja pārstāvja klātbūtnes, norādot, ka prasītājs uztur prasību pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem (lietas lapa 49).

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies, nav paziņojusi par neierašanās iemesliem un nav lūgusi atlikt lietas izskatīšanu. Par tiesas sēdi paziņots likumā paredzētajā kārtībā.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst atbildētājas neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnotu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu atzīst par iespējamu izskatīt lietu bez pušu klātbūtnes.

Pārbaudot un novērtējot lietas materiālus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji sekojošu motīvu dēļ.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī otrai atlīdzinot zaudējumus.

No lietas materiāliem redzams, ka 2005.gada 16.decembrī starp pusēm noslēgts Līgums Nr.VK10000505 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk-Līgums). Saskaņā ar līgumu atbildētāja saņēmusi atļauto kredītu Ls 300,00 apmērā, ar kredīta atmaksas termiņu uz 24 mēnešiem. Līguma 13.punkts nosaka, ka līgums ir noslēgts uz nenoteiktu laiku, ar ikmēneša procentu likmi 1,79 (lietas lapa20).

Tiesa atzīst, ka līgums Nr. VK10000505 par Viva norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām un ir saistoši abām pusēm. Lietā nepastāv strīds par līguma nosacījumiem un par to, ka no aizdēvēja puses līgums ir izpildīts, kā arī par to, ka prasītājam ir prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu šis līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu.

Civillikuma 1828.pantā norādīts, ka, ja izpildījumam ir noteikts laiks, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu. Turklāt, Civillikuma 1943.pants paredz, ka aizņēmējam jāatdod tādai pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš ir saņēmis, bet šā likuma 1838.pants nosaka to, ka samaksas izdarīšana jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētāja nav veikusi parāda apmaksu, kā arī nav nokārtojusi savas saistības pret prasītāju līdz lietas izskatīšanai tiesā pēc būtības un tādejādi ir nokavējusi parāda samaksu.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, to, ka samaksa ir izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Tiesā nav iesniegti dokumenti, kas apliecinātu, ka atbildētāja ir veikusi pilnu aizdevuma atmaksu. Lai gan atbildētāja atzinusi galveno parādu Ls 300, atbildētājai ir pienākums atmaksāt visu pamatparādu, līdz ar to no atbildētājas prasītāja labā piedzenams no līguma izrietošās un neizpildītās maksājuma saistības - **kredīta parāds** Ls 320,88 jeb **EUR 456,57**.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai likumu.

Atbilstoši parāda aprēķinam un Līguma, kā arī ņemot vērā prasītāja noteiktos tarifus, mēneša procentu likme noteikta 1,79% apmērā. Prasītājs aprēķinājis procentus Ls 154,17 apmērā par laika periodu no 2005.gada 21.decembra līdz 2012.gada 30.maijam (lietas lapa 5, 27-30). Ņemot vērā to, ka noslēgtais līgums un tā noteikumi atbildētājai ir saistošs, kredīta atmaksu atbildētāja nav veikusi, ko pierāda klienta karšu konta izraksts par laika periodu no 08.12.2005. līdz 24.09.2012. (lietas lapa 14-19). no atbildētājas prasītāja labā piedzenami **procenti** par laika posmu no 2005.gada 21.decembra līdz 2012.gada 30.maijam Ls 154,17 jeb **EUR 219,36**.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpilda vai neizpildītu pienācīgi, un, atbilstoši 1720.pantam, kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Atbilstoši lietā esošajam parāda aprēķinam un saskaņā ar Līgumā 1.11 un 5.11.punktā noteikts, ka, ja atbildētāja līdz maksājuma datumam nav samaksājusi ikmēneša maksājumu, atbildētājai jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas saskaņā ar Līguma tarifiem, proti, 0,25% dienā (lietas lapa 20). Saskaņā ar Līguma noteikumiem maksājumi atbildētājai bija jāveic līdz katra mēneša 20.datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret prasītāju. Prasītājs aprēķinājis līgumsodu par laika periodu no 2006.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 30.maijam – Ls 320,88 apmērā (lietas lapa 27-30).

Tiesas ieskatā prasītāja noteiktais līgumsods būtu samazināms.

Civillikumā nav noteikti konkrēti kritēriji līgumsoda samazināšanai, taču tiesu praksē jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu tiek lemts, izvērtējot konkrētos apstākļus un saskaņā ar Civillikuma 5.pantā norādīto taisnīguma apziņu un vispārējiem tiesību principiem.

Tiesai ir saistošas judikatūrā paustās atziņas par līgumsoda būtību un tiesas kompetenci lemt par tā samazināšanu (*skat. Augstākās*

tiesas Senāta 2004.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr. SKC-441, 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-48, 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr.SKC-212, 2010.gada 21.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-113).

Tiesību dogmatikā paustas atziņas par to, ka līgumsoda cietēja interešu pārsvaru var konkretizēt, vērtējot: a) nepieciešamību aizsargāt patērētāju vai citu „vājāko" līdzēju no līguma slēgšanas brīdī neadekvāti novērtētu saistību sekām, b) parādnieka labticīgumu, c) atbilstoši labiem tikumiem, nosakot robežu, līdz kurai pieļaujams līdzējiem pašiem vienoties par līguma pārkāpuma dēļ notikušā kaitējuma apmēru (*skat. Mikoss K. Pārmērīgi līgumsodi// Jurista Vārds-nr.43(586), 27.10.2009.)*.

Tiesa atzīst, ka ir jāņem vērā tas, ka atbildētāja ir patērētājs un līdz ar to noslēgto līgumu un tajā ietvertos nosacījumus izvērtē kontekstā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumā ietvertām normām.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma mērķis ir nodrošināt patērētājam iespēju īstenot un aizsargāt savas likumīgās tiesības, kad tas slēdz līgumu ar ražotāju, pārdevēju vai pakalpojuma sniedzēju.

Atbilstoši likumam patērētāji bauda īpašu aizsardzību attiecībās ar ražotāju, pārdevēju vai pakalpojuma sniedzēju, kurš pretējā gadījumā patērētājam kā vājākai līgumslēdzēja pusei varētu uzspiest neizdevīgus noteikumus, tādējādi būtiski pārkāpdams pušu vienlīdzības principu.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitā daļa nosaka, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešā daļa nosaka, ka līguma noteikumi ir netaisnīgi, ja tie nav iepriekš savstarpēji apspriesti un paredz neproporcionāli lielu līgumsodu, bet šī panta piektā daļa nosaka, ka līguma noteikums vienmēr ir uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, ja līgums sastādīts iepriekš un patērētājam līdz ar to nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta sestā daļa nosaka, ja ir apspriesti līguma atsevišķi noteikumi vai atsevišķu noteikumu attiecīgi aspekti, tad nevar uzskatīt, ka savstarpēji apspriesti ir arī pārējie līguma noteikumi. Līguma apspriešana Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē nozīmē, ka mutiski vai rakstiski tiek apspriests katrs līguma noteikums atsevišķi, tādēļ tikai līguma parakstīšana no patērētāja puses un informētība par tā saturu nav uzskatāma par apspriešanu.

Tāpat, Eiropas Kopienu Padomes 1993.gada 5.aprīļa Direktīvas 93/13/EEK preambulā norādīts, ka preču un pakalpojumu ieguvējiem jābūt aizsargātiem pret pārdevēja vai pakalpojumu sniedzēja pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu, jo īpaši attiecībā uz iepriekš noformētiem standartlīgumiem. Noteikumu vienmēr uzskata par tādu, par kuru nebija atsevišķas apspriešanās, ja tas ir sastādīts jau iepriekš un patērētājam tādēļ nav bijusi iespēja iespaidot to saturu (Direktīvas 3.panta 2.punkts). Direktīvas 6.pants dalībvalstīm uzliek pienākumu noteikt, ka netaisnīgi noteikumi patērētājam nav saistoši. Efektīvu patērētāju aizsardzību var nodrošināt tikai tad, ja nacionālā tiesa atzīst, ka tai ir kompetence novērst šāda veida noteikumus pēc savas iniciatīvas.

Tiesa atzīst, ka punkts par līgumsodu ir iekļauts Viva norēķinu karšu izsniegšanas standartlīgumā, līdz ar to šādā veidā noformētus līguma nosacījumus nevar atzīt par iepriekš apspriestiem ar patērētāju, aizdevuma līgums ir bijis jau sagatavots iepriekš un patērētājam līdz ar to nav bijusi iespēja ietekmēt šā līguma nosacījumu saturu.

Ievērojot, ka atbildētāja ir kavējusi ar līgumu uzņemtās saistības, tiesa atzīst, ka atbildētājai Civillikuma 1716.panta izpratnē ir pienākums maksāt līgumsodu, bet līgumsods nosakāms saprātīgās robežās, kas konkrētajā gadījumā kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus.

Tiesa ņem vērā apstākli, ka prasītājam prasību tiesā bija iespējams celt tūlīt pēc maksājumu pārtraukšanas, tas ir savlaicīgi, kamēr līgumsoda summa bija neliela. Kā norāda prasītājs, atbildētāja pēdējo maksājumu veikusi 2010.gada 19.februārī Ls 32,00 apmērā, kas apstiprinās arī ar prasītāja iesniegto izdruku (lietas lapa 7, 16). Prasītājs 2012.gada 30.maijā izbeidza līgumu vienpusējā kārtībā un slēdza atbildētājai kredītu atbilstoši līguma 5.8.punkta noteikumiem, savukārt prasība tiesā celta 2012.gada 5.oktobrī (lietas lapa 4). Prasītāja apgalvojumam, ka līgumsods aprēķināts līdz 2012.gada 30.maijam, tam ka prasītājs iesniedza tiesā pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā lietā nav pierādījumu.

Secināms, ka konkrētajā lietā 2010.gada 19.februārī izdarīts pēdējais maksājums, prasītājam iestājās tiesības vienpusēji pārtraukt līgumu, bet prasītājs ir vilcinājies vairāk kā divus gadus un tikai tad izbeidzis līgumu vienpusējā kārtībā, vienlaicīgi uzskaitot līgumsodu līdz 2012.gada 30.maijam. Šādu rīcību nevar atzīt par labticīgu. Līdz ar to tiesas ieskatā kopējais aprēķinātais līgumsods nav samērīgs, tas neatbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām un ir pretrunā ar labas ticības un taisnīguma principiem

Vērtējot līgumsoda proporcionalitāti, jāvadās no samērīguma kritērija, kas izriet no labas ticības principa, ievērojot, ka „pie samērīguma noteikšanas jāņem vērā visas kreditora intereses un parādnieka spējas"(*skat. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības(1401.-2400.p.). Rīga: Mans Īpašums, 2000, 225.lp.*).

Vadoties no taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem, tiesu praksē atzīts, ka līgumsods, kurš nepārsniedz 20% no pamatparāda vai ir aprēķināts 20% apmērā no pamatparāda ir samērīgs (*skat. Kurzemes apgabaltiesas 2011.gada 15.marta spriedums Nr.C40115210, Talsu rajona tiesas 2012.gada 28.novembra spriedums Nr. C36065612, Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2013.gada 21.janvāra spriedums*).

Izvērtējot lietas materiālus tiesa uzskata, ka šajā gadījumā, **līgumsods** ir izteikti sodošs, nevis tam ir zaudējumu atlīdzinošs raksturs, tādējādi tas neatbilst vispārējiem taisnīguma un samērīguma principiem, prasības iesniegšana ir novilcināta, tāpēc tiesa uzskata soda sankcijas 100% apmērā no pamatparāda ir nesamērīgi lielas un tās ir samazināmas 20% apmērā no pamatparāda, tas ir, Ls 64,18 jeb **EUR 91,32**.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6% gadā no nenomaksātās parāda pamatsummas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami tā samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram (Ls 539,23 jeb EUR 767,25) - valsts nodeva EUR 115,09 (Ls 80,88), ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 (Ls 3,30), apmērā, kopā EUR 119,79 (Ls 84,18).

Kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir EUR 7,66 (lietas lapa 2). Par cik prasītājs nomaksājis EUR 4,70, tad no atbildētājas par labu valstij atbilstoši Civilprocesa likuma 42.pantam piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 2,96.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – desmit dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz augstāk minēto, vadoties no Civilprocesa likuma 8, 41.,42., 93.,97., 189.-193., 195., 204.[1], tiesa

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS /Nosaukums A/, reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, kredīta parādu EUR 456,57 (Ls 320,88), procentus par laika posmu no 2005.gada 21.decembra līdz 2012.gada 30.maijam EUR 219,36 (Ls 154,17), līgumsodu par laika periodu no 2006.gada 23.janvāra līdz 2012.gada 30.maijam EUR 91,32 (Ls 64,18), valsts nodevu EUR 115,09 (Ls 80,88) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (Ls 3,30), **kopā EUR 887,04**. Samaksa izdarāma AS/Nosaukums A/ kontā Nr./konta numurs/ maksājuma uzdevumā norādot „Saistības pēc līguma Nr. VK10000505".

Noraidīt prasību daļā par līgumsoda EUR 365,25 (Ls 256,70) apmērā piedziņu.

Noteikt AS /Nosaukums A/, reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus – 6 % (seši procenti no simta) gadā, no neatmaksātās pamatparāda summas.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā **ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus** EUR 2,96 apmērā, kas iemaksājami: saņēmēja iestādē: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316, konta Nr.LV51TREL2190458019000, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā Nr. C28445412.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2014.gada 19.februāra – Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīga pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Sprieduma pieejamības datums 2014.gada 19.februāris.

Tiesnese M.Miltiņa